

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 21P/83/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117222057
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117222057.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Monikou Vozárovou v právnej veci manžela, ktorý podal návrh - otec: O. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. X. X, V., t.č. bytom V. XXX, L. H. U., XXX XX O., zastúpený splnomocnencom: O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/X, O. proti manželke - matke: T. Q. Y., rodená W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. X. X., V., t.č. K. U. X, K. X., K. G., o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej I., nar. XX.XX.XXXX, maloletému R., nar. XX,XX.XXXX a maloletej B., nar. XX.XX.XXXX, všetky deti bytom u otca, všetky zastúpené opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo manželov uzavreté dňa XX.XX.XXXX v V., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu V., vo zväzku E., ročník XXXX, na strane X, pod poradovým číslom XX r o z v á d z a .

II. Súd vyhlasuje, že nemá právomoc konať vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej I., maloletému R. a maloletej B. na čas po rozvode.

III. Súd konanie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej I., maloletému R. a maloletej B. na čas po rozvode zastavuje.

IV. Súd vyhlasuje, že nemá právomoc konať vo veci vyživovacej povinnosti k maloletej I., maloletému R. a maloletej B. na čas po rozvode.

V. Súd konanie vo veci vyživovacej povinnosti k maloletej I., maloletému R. a maloletej B. na čas po rozvode zastavuje.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Manžel - otec sa svojím návrhom zo dňa 26.10.2017, doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.11.2017, domáhal rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej I., nar. XX.XX.XXXX, maloletému R., nar. XX,XX.XXXX a maloletej B., nar. XX.XX.XXXX, na čas po rozvode tak, že maloleté deti budú zverené do osobnej starostlivosti otca, ktorý bude oprávnený maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach, matke bude uložená povinnosť platiť na výživu maloletých detí na každé sumu 70 eur mesačne. Manžel svoj návrh odôvodnil tým, že manželstvo s manželkou uzavreli dňa 22.08.2009, u oboch ide o prvé manželstvo, obaja sú štátni občania Slovenskej republiky, posledné spoločné bydlisko mali na adrese M. X. X., V.. Dňa XX.XX.XXXX sa im narodila dcéra I., dňa XX.XX.XXXX sa narodil syn R., dňa XX.XX.XXXX sa narodila B.. Manželstvo uzavreli z lásky, spolužitie bolo spočiatku harmonické. V priebehu trvania manželstva zistil, že s manželkou majú rozdielne povahové vlastnosti, životné ciele a rôzne predstavy o budúcnosti. Manželstvo je v súčasnosti

len formálnym zväzkom, nežijú v spoločnej domácnosti, nehospodária spolu, nežijú spolu intímne, nestarajú sa spoločne o domácnosť a výchovu maloletých detí a manželstvo neplní svoj spoločenský účel. Manžel má za to, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Rozvod nebude ani v rozpore so záujmami maloletých detí, o ktoré sa otec chce starať a vychovávať ich v pokojnom prostredí. Rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 16P/102/2016 zo dňa 29.06.2017 boli deti zverené do osobnej starostlivosti otca.

2. Súd vykonal dokazovania výsluchom manžela - otca, manželky - matky, opatrovníčky maloletých detí, svedkov N. W., T. Y., L. P., oboznámením s obsahom listinných dôkazov, obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16P/102/2016 a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

3. Manžel - otec na pojednávaní uviedol, že trvá na podanom návrhu na rozvod z dôvodu, že s manželkou nežije v spoločnej domácnosti už dlhšiu dobu, nie sú v žiadnom kontakte. Maloleté deti žiada všetky tri zveriť do jeho osobnej starostlivosti na čas po rozvode s tým, aby bola matka zaviazaná prispievať na mal. I. výživným v sume 100 eur, na mal. R. výživným v sume 90 eur a na mal. B. výživným v sume 70 eur. Stretávanie matky s mal. deťmi upraviť nežiada, na tomto sa vedia dohodnúť. Manželstvo bolo uzavreté po ročnej známosti z lásky a aj tehotenstva manželky. Zo začiatku manželstvo fungovalo. Prvé problémy nastali asi po 7-8 rokoch, on sa dostal do zlej partie, zaplietol sa s drogami, o deti sa však staral, prispieval na domácnosť, prestal pomáhať manželke, nezaujímal sa už o ňu ako o partnerku. Manželka nikdy nerobila ani nepoberala žiadne dávky, celú domácnosť financoval sám. Nastúpil do výkonu trestu a po návrate si s drogami začala manželka, stretávala sa s dílerom, zobrali jej deti, lebo sa o ne nestarala. Podľa jeho vedomostí brala drogy častejšie, bývala v hoteli s dílerom, lebo otec ju vyhodil z domu. Našli jej extázu a pervitín. Odkedy nastúpil do výkonu trestu, nebývajú v spoločnej domácnosti, je to asi 4 roky, odvtedy spolu intímne nežijú ani spoločne nehospodária. K manželke už nič necíti. O obnovenie manželského spolužitia nemá záujem. Otec je zamestnaný 7 mesiacov na dobu určitú do júna 2018, kedy dostane pracovnú zmluvu na dobu neurčitú. Pracuje ako lakírnik v O., jeho príjem v čistom je mesačne 1.600-1.700 eur, iný príjem nemá. Dávky na deti v O. ešte nepoberá žiadne. Býva s maloletými deťmi v O. s jeho mamou a bratom v rodinnom dome, ktorý majú prenajatý. Nájomné s energiami uhrádzajú spolu vo výške 1.363 eur, otec za seba a maloleté deti prispieva sumou 500 eur. Iné podstatné mesačné výdavky okrem výdavku na bývanie nemá. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, vlastní osobné motorové vozidlo v O.. Vyživovacia povinnosť má len k týmto trom mal. deťom. Maloletá I. navštevuje 3.ročník ZŠ v O., škola je prispôsobená aj pre cudzincov. Nemala problém s adaptovaním v škole, má tam kamarátky, dobre sa učí, dostáva už jednotky aj z taliančiny, v škole je spokojná, páči sa jej. V škole platí len stravu vo výške 275 eur za dva mesiace. Okrem toho jej platí kurz lyžovania vo výške 50 eur na rok, mal. navštevuje aj kurz varenia a korčuľovania v rámci školy, na tie prispeli sumou asi 1 euro. Mal. navštevuje športové krúžky - tenis, v zime chodí lyžovať. Okrem stravy v škole vychádza strava na deň pre všetky tri deti v sume 40 eur. Školu má 5 minút od domu, chodí na bicykli alebo pešo. Oblečenie je v O. drahé, preto sa ho otec snaží zakupovať na Slovensku. Výdavky na hygienu, kozmetiku uviesť nevie. Mal. I. je zdravá, zvýšené výdavky nemá. Mal. R. navštevuje 2. ročník ZŠ v O., v škole sa mu darí veľmi dobre, dostáva samé desiatky - to je ako jednotka v SR, páči sa mu tam, je tam spokojný, má tam kamarátov. Ovláda nemecký aj taliansky jazyk, už aj z taliančiny dostal desinu. Stravuje sa v škole, strava v škole je 275 eur za dva mesiace. Mal. hráva futbal, za čo platí 80 eur na pol roka. Kurzy, ktoré navštevuje v rámci školy, sa neplatia. Väčšinu oblečenia mu kupuje otec v SR. Výdavky na hygienu, kozmetiku sú asi 100 eur mesačne na všetky tri deti. Mal. R. je zdravý. Mal. B. navštevuje škôlku v O., zvykla si tam, do šanónu jej v škôlke zakladajú fotografie, záznamy z podujatí v škôlke. Do škôlky chodí rada, veľmi sa teší, pani učiteľka býva oproti nim, zvykla si tam. Základné veci vie povedať už po nemecky, pani učiteľka v škôlke jej rozumie. V škôlke býva do 13.00 hod., vo štvrtok a piatok do 15.00 hod. Zo škôlky ju vyzdvihuje otcova mama, otec končí v práci o 17.00 hod., dovtedy je s malou jeho mama, venuje sa jej. Stará matka jej robí program, napr. sa s ňou chodí sánkovať, hrá sa s ňou a je s ňou stále. Nie je pravdou, že o mal. B. sa starajú staršie dve deti, deti samé ešte nikdy doma neboli. V škôlke uhrádza stravu 125 eur na dva mesiace, oblečenie má väčšinou po I.. Mal. B. je alergická, momentálne lieky neberie žiadne. Otec nechce, aby sa mal. deti rozdelili, vzájomne sa veľmi ľúbia, navštevujú sa aj cez prestávky, nakoľko škola je spojená so škôlkou. Mal. deti boli počas Silvestra na dva týždne u starých rodičov zo strany matky, matka všetky tri deti zobrala nejakej kamarátke, tam sa opila, nechcela s nimi ísť domov, musela tam prísť jej mama a otec a zobrali deti domov k nim. Deti uviedli, že už viacej k matke nechcú ísť, lebo stále pije. Od prepustenia z výkonu trestu otec drogy neužíva, z výkonu bol prepustený bez toho, aby mu bola nariadená ambulantná liečba. Manžel - otec na záver

uviedol, že na svojom návrhu na rozvod manželstva trvá a vylučuje obnovenie manželského spolužitia s manželkou. Maloleté deti sa do O. presťahovali s ním začiatkom letných prázdnin, teda 1.7.2017, hneď ako dostali vysvedčenia zo školy na Slovensku. T.č. bývajú maloleté deti s ním v O., z miesta obvyklého pobytu detí na U. je 800 km, cesta trvá 8 hodín. T.č. cestovávajú dlhšou trasou trvajúcou 12 hodín cca 1.100 km z dôvodu, že otec má zákaz vstupu do G.. Deti už počas letných prázdnin 2017 chodili do letnej školy v O., učili sa nemecky a od 5.9.2017 nastúpili do školy, B. do škôlky. Vo veci úpravy práv a povinností k maloletým deťom dodatočne prijíma právomoc tunajšieho súdu. Otec by chcel, aby mu deti ostali zverené tak, ako je to doposiaľ. Deti sú spokojné a chcú s ním ostať žiť v O.. Deti mali v škole dobré vysvedčenia, R. mal najlepšie z celej triedy. Deti komunikujú po nemecky, v O. sa dohovoria bez problémov. R. hráva futbal za ich mesto, chodievajú na tréningy a turnaje, získal aj medailu.

4. Splnomocnený zástupca manžela na pojednávaní uviedol, že návrh matky na zverenie všetkých maloletých detí do osobnej starostlivosti matky žiada zamietnuť. V súčasnosti majú maloleté deti u otca v O. vytvorené podmienky na kvalitnejšie vzdelanie, výučbu cudzích jazykov, lepší prístup ku kvalitnejšej zdravotnej starostlivosti, prístup k lepšiemu sociálnemu systému a zabezpečeniu, pričom tieto skutočnosti sú v ich prospech. Vzhľadom na vek maloletých detí by nebolo vhodné tieto od seba oddeľovať vzhľadom na citové väzby. Styk matky s deťmi môže byť na dohode rodičov, styk žiada neupravovať. Najstaršia dcéra po rozhovore s otcom a starou matkou sama uviedla, že by chcela byť vypočutá pred súdom, aby sa k veci vyjadрила. Otcovi uviedla, že s matkou nechce rozprávať, za veci z minulosti majú k nej deti odpor, uviedla, že nie je presvedčená o tom, že by sa situácia u matky zlepšila.

5. Manželka - matka na pojednávaní uviedla, že súhlasí s návrhom na rozvod manželstva a so zverením mal. I. a R. do osobnej starostlivosti otca. Nesúhlasí so zverením mal. B. do osobnej starostlivosti otca a žiada, aby súd zveril mal. B. do jej osobnej starostlivosti a aby na ňu otec prispieval výživným v sume 120 eur. Na mal. I. je schopná prispievať výživným v sume 65 eur a na mal. R. výživným v sume 55 eur. Manželstvo bolo uzavreté po ročnej známosti z lásky a z dôvodu tehotenstva. Rodičia ju od vydaja odhovárali z dôvodu, že manžel bol predtým vo výkone trestu a drogový závislý. Zo začiatku manželstvo fungovalo, najprv bývali u svokra, ktorý popíjal a vykrikoval, zatvárala sa s deťmi do izby. Potom išli bývať do podnájmu, situácia sa ukludnila. Nastali však finančné problémy, ona bola na materskej dovolenke, potom sa nevedela zamestnať, následne tretíkrát otehotnela. Manžel bol vtedy v zlej partii, predával a bral drogy, bral pôžičky, peniaze prehrával na automatoch. Následne išiel opäť do výkonu trestu, bolo to pred štyrmi rokmi, odvtedy spolu nežijú v spoločnej domácnosti, nehospodária spolu a intímne sa nestýkajú. K manželovi už nič necíti a o obnovenie manželského spolužitia nemá záujem. Matka býva v K. v O. byje s priateľom L. P., vlastníkom bytu je on, spláca hypotéku, ešte ju má na 4 roky. Výdavky s bývaním platí priateľ, ona zakupuje potraviny a oblečenie mesačne v sume 8.000-9.000 Kč, takto si rozdelili výdavky, je to asi pol na pol. Iné väčšie mesačné výdavky nemá, nevlastní žiadnu nehnuteľnosť. Zamestnaná je v O. v K. X. od júna 2017, zarába asi 520 eur, od 1.1. má navýšený úväzok, príjem by mala mať okolo 600 eur, iný príjem nemá, osobné motorové vozidlo nevlastní. Vyživovaciu povinnosť má len k týmto trom deťom. Matka po prepustení z nemocnice z psychiatrického oddelenia neabsolvovala žiadnu protitoxikomanickú liečbu, drogy neberie žiadne. Matka žiada, aby boli deti zverené do jej osobnej starostlivosti na čas po rozvode, a to všetky tri, nechce ich deliť, vie, že medzi nimi sú citové väzby. Má na to zabezpečené podmienky ohľadne bývania aj starostlivosti. Pomery v domácnosti by sa mali prešetriť u nej i u otca, ak by to bolo možné cez centrum pre medzinárodnú ochranu detí, prípadne navrhuje terapeutické sedenia matky a otca. Matka žiada upraviť styk aj cez skype, facebook, niekedy jej telefón deti nezdvíhajú. Deti by s ňou aj chceli volať, ale nemôžu, raz napr. R. zdvihol telefón, deti sa tešili, že volá, keď to oznámili otcovej priateľke J., situácia sa zmenila a deti s ňou už nechceli volať. Manželka - matka na záver uviedla, že po rozvode manželstva sa plánuje odhlásiť z adresy trvalého pobytu a prehlásiť si ju na adresu terajšieho pobytu. Žije stále v K. X., kde je aj zamestnaná. Trvá na rozvode manželstva a vylučuje obnovenie manželského spolužitia. Vo veci úpravy práv a povinností k maloletým deťom dodatočne prijíma právomoc tunajšieho súdu. Žiada, aby boli všetky tri mal. deti zverené do jej osobnej starostlivosti. Zatiaľ nie je stopercentne presvedčená, že deti sú spokojné a šťastné v starostlivosti otca, nevylučuje, že po prázdninách, ktoré deti strávia s ňou, by sa mohli dohodnúť a podať spoločne návrh na súd v O..

6. Opatrovníčka maloletých detí na pojednávaní uviedla, že momentálne je pre deti najlepšie, aby ostali v starostlivosti otca v O., kde majú vytvorené zázemie. Navrhuje v konaní vypočuť maloleté deti.

7. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16P/102/2016 vyplýva, že rozsudkom č.k. 16P/102/2016-66 zo dňa 29.06.2017 rozhodol súd tak, že I. Súd zveruje maloleté deti: I., nar. XX. XX. XXXX, R., nar. XX. XX. XXXX a B., nar. XX. XX. XXXX Y. do osobnej starostlivosti otca, ktorý ich bude zastupovať a spravovať ich majetok, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Matka je povinná prispievať na výživu maloletej I., nar. XX. XX. XXXX sumou 50,00 eur mesačne, maloletého R., nar. XX. XX. XXXX sumou 50,00 eur mesačne a maloletej B., nar. XX. XX. XXXX sumou 40,00 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku. III. Styk matky s maloletými deťmi sa neupravuje. IV. Súd konanie v časti návrhu o zverenie maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti starého otca zastavuje. V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Vzhľadom na to, že manžel - otec, manželka - matka a ani maloleté deti nemajú obvyklý pobyt v Slovenskej republike, skúmal súd najprv, či má právomoc konať vo veci rozvodu manželstva a následne či má právomoc konať vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode a či má právomoc konať vo veci vyživovacej povinnosti k maloletým deťom na čas po rozvode, keďže s konaním o rozvod manželstva nemusí byť nevyhnutné spojené konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom ani s určením vyživovacej povinnosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 113 ods. 1 zákona č. 151/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku.

9. Podľa článku 3 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. 11. 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (ďalej len "Nariadenie Brusel IIa") vo veciach rozvodu, rozluky alebo anulovania manželstva majú právomoc súdy členského štátu

a) na ktorého území:

- majú manželia obvyklý pobyt, alebo
- manželia mali naposledy obvyklý pobyt, pokiaľ tam jeden z manželov stále býva, alebo
- má odporca obvyklý pobyt, alebo
- v prípade spoločnej žiadosti, má niektorý z manželov obvyklý pobyt, alebo
- má navrhovateľ obvyklý pobyt, ak tam býval najmenej jeden rok bezprostredne pred podaním návrhu, alebo
- má navrhovateľ obvyklý pobyt, ak tam býval najmenej šesť mesiacov bezprostredne pred podaním návrhu a je buď štátnym príslušníkom tohto členského štátu alebo v prípade Veľkej Británie a Írska tam má "domicil"

b) ktorého štátnymi príslušníkmi sú obaja manželia alebo v prípade Veľkej Británie a Írska, ak tam majú obaja manželia "domicil".

10. Článok 3 Nariadenia Brusel IIa obsahuje sedem možných právomocí na určenie súdu členského štátu, ktorý má právomoc konať vo veciach rozvodu, rozluky a anulovania manželstva. V manželských veciach sa neuplatňuje všeobecný princíp právomoci, ale princípy právomoci upravené v čl. 3 s poukazom na spojku alebo a jazykový výklad textu sú alternatívne a rovnocenné, čo znamená, že žiadny z nich nie je nadriadený inému, žiadny z nich nemá prednosť a manželia si môžu zvoliť, na súd ktorého z uvedených členských štátov návrh podajú. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení Nariadenia Brusel IIa, je tunajší súd toho názoru, že vo veci rozvodu manželstva manželov má právomoc konať a to podľa čl. 3 ods. 1 písm. b) Nariadenia Brusel IIa, nakoľko obaja manželia sú štátnymi príslušníkmi Slovenskej republiky.

11. Zo zhodných skutkových tvrdení manželov mal súd preukázané, že manželstvo je vážne narušené a trvalo rozvrátené. Z výsluchu manželov mal súd preukázané, že manželia nežijú v spoločnej domácnosti už štyri roky, intímne spolu nežijú, nehospodária spoločne, nestarajú sa spoločne o deti a o domácnosť, každý z manželov už má vážnu mimomanželskú známosť, s ktorou plánuje budúcnosť. Manželia k sebe už nič necítia a obaja vylučujú obnovenie manželského spolužitia. Takého manželstvo si neplní žiadnu zo svojich funkcií a je len formálnym zväzkom, zachovanie ktorého nie je ani v záujme maloletých detí, preto súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky k rozvodu manželstva a manželstvo účastníkov rozviedol.

12. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len "CMP") na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákona neustanovuje inak.

13. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

14. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

15. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

16. Podľa článku 8 Nariadenie Brusel IIa súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

17. Podľa článku 12 ods. 1 Nariadenie Brusel IIa súdy členského štátu pri výkone svojej právomoci podľa článku 3, na základe návrhu na rozvod, rozluku alebo anulovanie manželstva, majú právomoc v každej veci, ktorá sa týka rodičovských práv a povinností a ktorá súvisí s týmto návrhom, ak:

a) aspoň jeden z manželov má rodičovské práva a povinnosti k dieťaťu a

b) manželia a nositelia rodičovských práv a povinností prijali právomoc týchto súdov výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom v čase začatia konania a ak je to v najlepšom záujme dieťaťa.

18. Podľa odseku 12 Nariadenie Brusel IIa kritériá právomoci vo veciach rodičovských práv a povinností, upravené týmto nariadením, sú tvorené tak, aby zodpovedali najlepšiemu záujmu dieťaťa, najmä kritériu blízkosti. To znamená, že právomoc by mal mať v prvom rade členský štát obvyklého pobytu dieťaťa, s výnimkou určitých prípadov zmeny pobytu dieťaťa alebo v dôsledku dohody medzi nositeľmi rodičovských práv a povinností.

19. Podľa odseku 12 Nariadenie Brusel IIa vypočutie dieťaťa zohráva dôležitú úlohu pri uplatňovaní tohto nariadenia, hoci tento právny akt nie je určený na to, aby menil použiteľné vnútroštátne postupy.

20. Podľa článku 17 Nariadenie Brusel IIa ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať, a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode nemá tunajší súd právomoc konať. V zmysle článku 8 Nariadenia Brusel IIa platí, že súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania. V čase začatia tohto konania nemali maloleté deti obvyklý pobyt v Slovenskej republike, ale v O., kam sa odsťahovali dňa 01.07.2017, konanie vo veci rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností k maloletým deťom začalo až dňa 16.11.2017, preto v zmysle článku 8 Nariadenia Brusel IIa má právomoc vo veci rodičovských práv a povinností k maloletým deťom príslušný súd v O.. V zmysle článku 12 Nariadenia Brusel IIa súdy členského štátu pri výkone svojej právomoci podľa článku 3, na základe návrhu na rozvod, rozluku alebo anulovanie manželstva, majú právomoc v každej veci, ktorá sa týka rodičovských práv a povinností a ktorá súvisí s týmto návrhom, ak a) aspoň jeden z manželov má rodičovské práva a povinnosti k dieťaťu a b) manželia a nositelia rodičovských práv a povinností prijali právomoc týchto súdov výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom v čase začatia konania a ak je to v najlepšom záujme dieťaťa, pritom všetky tri podmienky musia byť splnené súčasne. Podľa odseku 12 Nariadenia Brusel IIa kritériá právomoci vo veciach rodičovských práv a povinností, upravené týmto nariadením, sú tvorené tak, aby zodpovedali najlepšiemu záujmu dieťaťa, najmä kritériu blízkosti, čo v tomto prípade splnené nie je, nakoľko miesto obvyklého pobytu detí je vzdialené 800 km a cesta na Slovensko trvá 8 hodín, avšak toho času musia deti s otcom cestovať dlhšou trasou trvajúcou 12 hodín, ktorá má 1.100 km z dôvodu, že otec má zákaz vstupu do G., cez ktoré nemôže cestovať. Maloletú I. a maloletého R. bude potrebné v konaní vypočuť s poukazom na čl. 12 Nariadenia Brusel IIa a zároveň prešetriť pomery v domácnosti matky aj otca, pričom vykonávanie takéhoto dokazovania tunajším súdom nie je v záujme maloletých detí, keď cestovanie troch maloletých detí na tak dlhú vzdialenosť je nielen nevhodné a ale pre deti zbytočne zaťažujúce a stresujúce, pričom ani v čase začatia konania a ani teraz nemá na území Slovenskej republiky žiadny z účastníkov obvyklý pobyt.

22. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že nakoľko maloleté deti mali v čase začatia konania obvyklý pobyt v O. republike a majú ho tam doteraz, právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k maloletým deťom majú súdy v O.. Zároveň slovenský súd nemá právomoc ani podľa čl. 12 Nariadenia Brusel IIa, nakoľko to nie je v najlepšom záujme maloletých detí. Súd preto vo výroku II. vyhlásil, že nemá právomoc konať vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoze a konanie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoze vo výroku III. zastavil, nakoľko prekážka nedostatku právomoci je takým nedostatkom procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť.

23. Podľa článku 3 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (ďalej len „Nariadenie o výživnom“), v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná:

- a) súdu podľa miesta obvyklého pobytu povinného, alebo
- b) súdu podľa miesta obvyklého pobytu oprávneného, alebo
- c) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o osobnom stave, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov, alebo
- d) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

24. Súdy členských štátov sú povinné osobitne skúmať, či majú právomoc na rozhodovanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností podľa Nariadenia Brusel IIa, a osobitne skúmať právomoc podľa Nariadenia o výživnom, nakoľko Nariadenie Brusel IIa, sa na vyživovacu povinnosť nevzťahuje. Nariadenie o výživnom sa vzťahuje na všetky vyživovacie povinnosti, ktoré vyplývajú z rodinných vzťahov, rodičovstva, manželstva alebo príbuzenstva. Obsahuje pravidlá o určovaní právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone a spolupráci. Zároveň obsahuje dôležité zásady týkajúce sa prístupu k spravodlivosti, najmä vo vzťahu k dostupnosti právnej pomoci a asistencii pre osoby oprávnené na výživné a povinné osoby, ktoré sú k dispozícii prostredníctvom ústredných orgánov. Všeobecné ustanovenia o právomoci vymedzuje článok 3 Nariadenia o výživnom, podľa ktorého v členských štátoch právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti je daná: a) súdu podľa miesta obvyklého pobytu povinného, alebo b) súdu podľa miesta obvyklého pobytu oprávneného, alebo c) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o osobnom stave, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov, alebo d) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

25. V danom prípade je potrebné aplikovať článok 3 písm. c) Nariadenia o výživnom, v zmysle ktorého súdom s právomocou prerokovať veci podľa Nariadenia o výživnom je ten súd, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o osobnom stave, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov. Tunajší súd má podľa čl. 3 ods. 1 písm. b) Nariadenia Brusel IIa právomoc konať o osobnom stave účastníkov, teda vo veci rozvodu manželstva manželov a vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky spojená s týmto konaním, avšak vzhľadom na to, že ani jeden z manželov nemá obvyklý pobyt v Slovenskej republike, sa táto právomoc vo veci rozvodu manželstva zakladá výlučne na ich štátnej príslušnosti, preto právomoc slovenského súdu vo veciach vyživovacej povinnosti v zmysle článku 3 písm. c) Nariadenia o výživnom je vylúčená. Vzhľadom na uvedené súd vo výroku IV. vyhlásil, že nemá právomoc konať vo veci vyživovacej povinnosti k maloletým deťom na čas po rozvoze a konanie v tejto časti ďalším výrokom zastavil, nakoľko prekážka nedostatku právomoci je takým nedostatkom procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť.

26. Podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

27. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keď v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku je náhrada trov konania v zásade vylúčená a neuplatňuje sa princíp úspechu

ani zavinenia, pričom súd možnosť priznať náhradu trov konania v zmysle § 53 a nasl. Civilného mimosporového poriadku nezistil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu by odvolanie nebolo právne účinné, nakoľko osoby oprávnené podať odvolanie sa práva podať odvolanie výslovne vzdali do zápisnice na súde. Ak vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozsudkom schválil dohodu rodičov, nie sú rodičia oprávnení podať voči výroku, ktorým bola dohoda schválená, odvolanie (§ 122 CMP).

Manžel, ktorý prijal priezvisko druhého manžela, môže do 3 mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode oznámiť príslušnému matričnému úradu, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Ak povinný dobrovoľne neplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.